

Gentagelse af urigtige Paastande tværtimod gør deres Urigtighed endnu mere indlysende. Jeg skal belyse nogle enkelte af det ærede Medlems Paastande.

Da det ærede Medlem talte om, hvorledes man, ved at købe dyre Varer ude, kunde bringe Prisen nedad her i Landet, anførte han som Eksempel derpaa et Eksempel, der i øvrigt ikke har det fjerneste at gøre med den Sætning, han havde udtalt — at Staten havde købt Rug til 27—28 Kr., som den havde solgt til Københavns Kommune for 21 Kr. 50 Øre, hvorved den havde reguleret Prisen nedad. Saaledes ligger Forholdet ikke. Forholdet er det, at Staten har købt en hel Del Rug til Gennemsnitspris af, hvad den maatte antages at koste, nemlig 23 Kr. 50 Øre og har solgt den til københavnske Bagere og Københavns Kommune for samme Pris: 23 Kr. 50 Øre. Den har købt nogen Rug dyrere og nogen billigere. Rug-Gennemsnitsprisen er den Pris, som den har betinget sig for Rugen under en kommunal Garanti, som skulde sikre den Gennemsnitsprisen Betaling.

Det ærede Medlem har fremdeles udtalt, at han troede ikke, at Amtmændene havde gjort meget for at føre Kontrol med Brødpriserne. Han sagde, at det Cirkulære, jeg havde udsendt den 14. September 1915, jo var kommet paa saa sent et Tidspunkt, at man for længst var inde i saadanne Forhold, at det slet ikke kunde virke. Men jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem forsøger at gøre ved dette Behændigheds- eller Ubehændigheds-Kunststykke. For det Cirkulære, hvorved Tilsynet er indført, er jo ikke fra den 14. September; det er fra den 28. Januar 1915, nemlig umiddelbart efter at Maksimalprisen var udstedt; og det Cirkulære af 14. September, som jeg omtalte, er et Cirkulære, hvori er indkrævet Indberetninger om, hvorledes den Kontrol, som er paabudt i Cirkulæret af 28. Januar, var udført. I dette Cirkulære af 28. Januar siges det, at „ved Ministeriets Fastsættelse af Maksimalpriser for indenlandsk Rug, jfr. Bekendtgørelse af 31. December i. A., har det været en selvfølgelig Forudsætning, at denne Foranstaltning maatte have til Følge, at Prisen paa Rugmel og Rugbrød, der helt eller delvis tilvirkes af her i Landet avlet Rug, maa staa i rimeligt Forhold til Rugprisen.“ Og derefter fortsættes der: „Det vil imidlertid være nødvendigt paa Grund af de forskelligartede Forhold i Landets forskellige Dele, at der føres et lokalt Tilsyn med, at Møllere og Bagere overholder Priser, som svarer til Maksimalprisen paa dansk Rug og til deres Indkøbspris paa den

fremmede Rug, de anvender i deres Bedrift. Man skulde derfor have D'Hrr. Amtmænd anmodet om, hver for sit Amt, at have deres Opmærksomhed henledet paa dette Forhold, idet man til Vejledning kan henvise til den i Aftryk vedlagte Erklæring af 12. September f. A. fra et af den overordentlige Kommission af 8. August 1914 nedsat Udvalg om Forholdet mellem Prisen paa Rug og paa Mel og Brød.“ Det var den Vejledning, som jeg omtalte i min Tale i Gaar. Efter at denne Vejledning kort er resumeret, hedder det videre: „Til nærmere Konstatering af et passende Forhold mellem Rugpris, Rugmelpris og Rugbrødspris, der i de forskellige Dele af Landet kan stille sig forskelligt, vil D'Hrr. Amtmænd kunne træde i Forbindelse saavel med Købstædernes Magistrater, Politimestrene paa Landet, de kommunale Raad og de i Henhold til kgl. Anordning af 29. August 1914 nedsatte kommunale Kommissioner som — direkte eller gennem de nævnte Myndigheder — med stedlige Organisationer af Landmænd, Møllere og Bagere. Disse maatte tilpligtes til at give alle fornødne Oplysninger, derunder om, i hvilket Forhold og til hvilken Pris fremmed Rug indgaar i deres Fremstilling af Mel og Brød; det bemærkes herved, at fremmed Rug ved Bagningen giver mere Brød end den almindelige danske Rug. Skulde Forholdene gøre det nødvendigt, er D'Hrr. Amtmænd endvidere opfordrede til at fastsætte Maksimalpriser for Rugmel og Rugbrød, enten for hele Amtets Omraade eller for Dele af dette“, o. s. v. Dette er altsaa den Anmodning, som er udgaaet til Amtmændene. Jeg har derefter faaet Indberetninger, om hvilke jeg i Gaar udtalte, at disse Indberetninger viser, hvorledes dette Tilsyn har været ført, at det har været ført omhyggeligt paa forskellig Maade de forskellige Steder. Og derefter tillader det ærede Medlem sig her uden videre at erklære, at han tror, at Amtmændene ikke har gjort noget for at føre dette Tilsyn! Jeg ved ikke, med hvilken Ret det ærede Medlem retter saadanne Sigtelser mod en Del Embedsmænd, som i disse Tider virkelig har et alvorligt Ansvar paa sig; og om hvilke jeg kan forsikre, at de har taget deres Ansvar meget alvorligt. Vil det ærede Medlem ikke sige, hvilken Amtmand han sigter til; hvad er det for en Amtmand, som han mener ikke har ført det Tilsyn paa den Maade, som her er paabudt ham? Jeg ved af de Indberetninger, jeg har, at han har ført det saaledes, som der er givet ham Besked om. Jeg synes, at disse efterhaanden noget løse Sigtelser skulde det ærede Medlem holde op med.